

IV.

Mariu

Cu puçinũ înainte de resbelluũ Jugurtinũ veniserã Cimbrii, națiune germanã, din patria lorũ de la mediã-nõpte, și petrunserã pino în țerra Tauriscilorũ (la originea Savie), și băturã o armatã romanã, condussã de Cneu Papiriũ Carbone, care mersesse Tauriscilorũ într'adjutoriũ. Dupã aceea se întõrserã spre appusũ și se trasserã pre lõngã Alpi cõtrã Renu, unde se unirã cu Tiguriniĩ și cu Teutonii și cerurã de la Romani locuri în Gallia. Necãpetãndũ locuri în provincia romanã, redicarã armele și baturã patru armate romane în Gallia (la Massilia, lõngã laculũ Lemãnũ, și de dõue ori lõngã riulũ Rodanũ), unde arũ fi peritũ pino la 120,000 de ómeni. Apoi se despãrtirã și remaserã bãtuți de C. Mariũ (care ținu consulatulũ 4 anni successivi 649—652): Teutonii uniți cu Ambronii la *Aquae Sextiae*, (unde se prinse ducele lorũ Teutobodũ), Cimbrii (cari trecusserã Alpii carnici în Italia, și allungasserã pre consulele Catulũ din castramente de lõngã riulũ Atese), furã bãtuți la Vercelle (*in campis Raudis*), a. R. 652. Numerulũ morțilorũ și allũ prinșilorũ în fiã-care din aceste dõue bătălie se sui prestã 100,000 de ómeni. Mariũ triumfã și cãpetã de a 6 órã consulatutũ (a. R. 653) și numele de allũ treile fundatoriũ allũ Romei.

C. Mariũ insuperbitũ de victoriele și de onorile selle, cãutã în totũ modulũ se degradeã autoritatea senatului și se se înalțe pre sene. Ellũ înduplecã mai atâtãiu pre tribunulũ plebei L. Apuleiũ Saturninũ se propunã legea, ca la veteraniĩ sei se se împartã pãmintũ, și se ammenințe pre senatori, decã acestia nu vorũ pune în lucrare propunerile selle. Q. Metellũ Numidicu se oppuse singurũ, și fu nevoitũ a se duce